

Spoluzakladatelky České školy ve Frankfurtu nad Mohanem Helena Siegelová a Lucie Huneck pocházejí ze Zlína. O své práci říkají:

Učíme generaci, která zlepší vztahy se světem

REDAKCE

Zlín, Frankfurt n. M. – Helena Siegelová a Lucie Huneck pocházejí ze Zlína. Obě žijí v Německu, Helena deset let a Lucie sedm. Před rokem se začaly podílet na budování České školy ve Frankfurtu nad Mohanem. Jejich cílem je naučit děti českého původu česky mluvit, číst a psát a získat přehled o českých realitách. Zeptali jsme se jich, jaké to je podílet se na výchově českých dětí v zahraničí a co všechno taková práce obnáší.

Jak jste se k České škole dostaly?

HS: Česká škola Frankfurt zahájila činnost 5. února 2011 testovací výukou dětí předškolního věku. Vystudovala jsem germanistiku a slavistiku, a protože mne projekt nadchl, přihlásila jsem se do konkurzu.

LH: U mne to bylo podobné. Já jsem vystudovala pedagogiku, obor němčina a zeměpis. S Helenou jsem se seznámila až v České škole. Myslím, že našim motivem bylo hlavně naučit děti česky a podpořit české rodiny v dvojjazyčné výchově.

Jak česká škola v zahraničí funguje a kolik dětí ji navštěvuje?

HS: Zakladatelem České školy Frankfurt je občanské sdružení Vita Bohemica e.V., které funguje jako neziskovka. Projekt formálně zajišťuje České centrum Berlín a organizace Českých škol bez hranic. Patronem školy je velvyslanec České republiky. Jelikož jsme škola doplňková,

žáci k nám docházejí o sobotách a přes týden navštěvují německé školy.

LH: V osmi třídách vyučujeme skoro 80 dětí ve věku 18 měsíců až 15 let, nově jsme otevřeli také kurz češtiny pro dospělé. Výuku vede osm pedagogů, podporu máme také od asistentů z řad studentů. Dnes je Česká škola Frankfurt největší českou doplňkovou školou na světě.

Jaké děti školu navštěvují?

LH: Jednu skupinu tvoří děti ze smíšených rodin, kdy jeden rodič je Čech a druhý cizinec. Přibližně stejně velkou část tvoří děti z českých rodin, které dočasně žijí v Německu. Další skupina jsou vnuci českých emigrantů a také cizinci, jejichž děti žily v ČR, vrátily se do Německa a nechťejí ztratit znalost češtiny.

Podle jakých materiálů vyučujete?

HS: Vyučují děti předškolního věku, pro které jsme vytvořili speciální vyučovací plány. Snažíme se podchytit schopnost malých dětí učit se cizí jazyk nevědomky. Odborným vedením tak aktivně podporujeme rodiče ve dvojjazyčné výchově. Předškolní děti máme rozděleny do čtyř tříd, které nazýváme Broučci – podle knížky Jana Karafiáta. Struktura hodiny je pevně daná, mění se jen obsah a stupeň obtížnosti úkolů. Důležitá jsou rituály, které dětem poskytují jistotu a pomáhají jim rychleji se zapojit do výuky.

LH: Já vyučuji prvouku a zeměpis u školních dětí. Metodika se řídí podle rámcového vzdělávacího programu České republiky. I když vyučujeme v češtině, nelze vyučovat klasicky. Každé naše dítě má jinou úroveň češtiny, proto bylo třeba vymyslet speciální strukturu hodin, do které jsme zabudovaly techniky zohledňující dvojjazyčnost. Děti k nám chodí v sobotu navíc, takže jsme pro ně taková škola neškola. Někdy je to dost adrenalinová práce, ale krásná. Od rodičů máme zprávy, že se děti do naší školy vždy moc těší.

V čem vidíte smysl českých zahraničních škol?

LH: V zahraničí jste vystaveni tlaku majoritní společnosti, což některé rodiče vede k pochybnostem, zda dítě vů-

NĚMECKÉ UČENÍ PO ČESKU. Helena Siegelová a Lucie Huneck ve Frankfurtu nad Mohanem učí děti českého původu česky mluvit, číst, psát a mít přehled o českých realitách. Foto: Deník/repro

bec česky učit. Přitom nejpřirozenější způsob výchovy je vyjadřovat se v mateřštině. Důsledně však aplikovat dvojjazyčnou výchovu v praxi není jednoduché. Rodičům pomáháme problematiku konzultovat s odborníky a navázat kontakt s českými rodinami. Jsme na jedné lodi a to motivuje.

HS: Česká škola ale není jen o jazyku. Děti u nás prožívají české svátky a poznávají tradice. Už samotný kontakt s vrstevníky a prožitky moti-

vují a napomáhají upevnit vztah k zemi původu rodičů a prarodičů. Smysl vidím hlavně v tom, že se snažíme vychovat generaci, která bude v dospělosti upevňovat dobré vztahy České republiky se světem.

Co vás na práci v České škole nejvíce baví?

HS: Na výuce se podílím už od počátku. Velmi dobře vidím pokroky, které každé dítě dělá. Odměnou za sobotní ranní vstávání je nadšení,

které u dětí vidím. Úžasné je sledovat, jak se i přes počáteční ostych a mnohdy i špatnou znalost češtiny aktivně zapojují do hodiny. Vyžaduje to energii a trpělivost. Také miluji děti učit českým říkadlům, třeba z Hrubinova Špalíčku, nebo jim předčítat pohádky Boženy Němcové.

LH: Mně se nejvíce líbí, že jsme česká škola se vším všudy. Nová zkušenost byla vidět rozdíl mezi školou českou a německou. Ať už jde o vztahy mezi žáky a učiteli, nebo zvy-

ky. Například v německých školách žáci nemusí na začátku hodiny své učitele zdravít povstáním. Slušné chování se v německém školství nevyžaduje. Výsledkem je, že třeba v metru nedají mladší přednost starším nebo že nově přichodí do budovy nepozdraví. V naší škole se děti snažíme vést i k tomu.

V Německu žijete dlouho. Co z domova nejvíce postrádáte?

HS: Čím déle v zahraničí žijete, tím více si uvědomujete, jak vám chybí obyčejné české věci. Drobnosti jako opékání špekáčků nebo pomlázka. V neposlední řadě kontakt s Čechy.

LH: Já tu postrádám rodinu, přátele nebo typický český humor. Například Němce by vůbec nenapadlo v komunikaci použít hlášky z filmů. Je to drobnost, ale až tady si uvědomíte, že vám to chybí.

HS: V České škole jsme se setkali dobrá parta, začali jsme organizovat společné akce. Malovali jsme vejíčka nebo nás navštívilo divadlo z Brna. Když jsme v prosinci pořádali mikulášskou besídku, byly při pohledu na Mikuláše, čerta a anděla nadšeny nejen děti, ale oči zářily i dospělým. A přišlo skoro 300 lidí! Vývoj ukazuje, že projekt má dobrou myšlenku a je potřebný.

Z vašich odpovědí je vidět, že vás práce opravdu naplňuje. Ne každý má v zahraničí štěstí mít zaměstnání, které ho baví a zároveň užívá.

LH: Kéž by to tak bylo! Pro Českou školu skoro všichni pracujeme zdarma, maximálně za symbolický honorář. Na živobytí si musíme vydělávat v jiném zaměstnání. Česká škola je neziskový projekt, fungujeme na základě samofinancování. Chybí nám materiál, vybavení, finance na nákup a zaplacení personálu. Chybí nám vhodné prostory za rozumnou cenu. Najmy jsou taď enormní.

HS: Samozřejmě se snažíme najít sponzory jak v Čechách, tak i v Německu, ale je to složitá. Češi žijící v zahraničí bohužel nejsou populární téma. Nadějí však neztrácíme. Pořád věříme, že se nám podaří projekt udržet při životě, protože se v zahraničí rodi spousta českých dětí. A byla by škoda je česky nenaucht.

Získejte zdarma dárek

Předplatte si svůj regionální Deník a získejte ZDARMA

3 CD galadechparáda
(Galadechparáda 1, Galadechparáda 2, Galadechparáda 3)

Podmínky předplatného se řídí Všeobecnými podmínkami pro předplatné, které jsou umístěny na www.mojepredplatne.cz nebo na všech redakcích Deníku. Nabídka platí pouze pro nové předplatitele do vyčerpání zásob. Minimální celoroční předplatné vašeho regionálního Deníku na 3 dny v týdnu.

Objednejte si své předplatné:
www.mojepredplatne.cz
840 336 459
ve vaší okresní redakci
(viz tiráž)

Cena hovoru z celé ČR je 1,60 Kč včetně DPH za každou započatou minutu pro volání z pevné linky. Volání z mobilního telefonu dle tarifu mobilního operátora.

Jste předplatitel?

ABO bonus deník
dárek pro naše předplatitele

Vyzvedněte si svůj dárek
a aktuální nabídky předplatného na
www.mojepredplatne.cz

Na třech místech kraje v sobotu padly teplotní rekordy

Zlín – Na třech místech Zlínského kraje v sobotu meteorologové naměřili rekordní teploty. Největší mráz byl v Horní Bečvě na Vsetínsku, kde teplota klesla až na minus 23,9 stupně Celsia.

Podle Mojmíra Martana z brněnského pracoviště Českého hydrometeorologického ústavu padly rekordy také na dalších dvou stanicích, v Holešově na Kroměřížsku a stejně jako v Horní Bečvě druhý den za sebou také ve Štítně nad Vlárí-Popově na Zlínsku.

V Horní Bečvě byl překonán rekord z roku 1991, kdy teplota klesla na minus 15,5 stupně Celsia. Letitý teplotní rekord v sobotu padl v Holešově, kde meteorologové naměřili minus 17,9 stupně.

Ve Štítně nad Vlárí-Popově zase neodolala rekordní hodnota z roku 1998 – minus 16,8 stupně Celsia – která byla pře-

konána o šest desetin stupně na minus 17,4.

Teplotní rekordy padaly v kraji také v pátek. Ve Štítně nad Vlárí-Popově klesla teplota až na minus 24,4 stupně Celsia a v Horní Bečvě na minus 23,5 stupně. Rekordní tabulky se v pátek měnily i ve Strání na Uherskohradištsku, kde bylo naměřeno minus 19,6 stupně Celsia. Na ostatních stanicích v kraji rekordní hodnoty zjištěny nebyly, i když i tam minusové teploty dosahovaly dvojciferných hodnot.

Silné mrazy vydrží prý ještě týden

S velkými mrazy se Zlínský kraj potýká od minulého pondělka. Podle předpovědi meteorologů vydrží i celý tento týden, potom lze očekávat výraznější oteplení. (čtk)

Ovzduší stále zhoršuje poléťavý prach

Zlínský kraj – Ovzduší ve Zlínském kraji nadále zhoršuje poléťavý prach. Naměřené hodnoty mnohdy výrazně překračují emisní limity. Například v Uherském Hradišti dosáhla hodnota poléťavého prachu v sobotu v 10.00 133,3 mikrogramu na metr krychlový a ve Zlíně 69,3 mikrogramu. Limit je přitom 50 mikrogramů.

Horší ovzduší meteorologové zaznamenali už o minulém víkendu, od té doby naměřené hodnoty mírně klesají. Nemělo by tak hrozit vyhlášení smogové situace. Lidé by však měli snížit fyzickou námahu venku nebo pouze krátce větrat své byty. Jelikož se na zvýšených hodnotách významně podílí emise z automobilů, řidiči by měli zvážit nutnost každé jízdy.

Děti, nemocní a starší lidé by pak měli omezit pobyt venku, ostatní pak sportování a také pobyt v zakouřených prostorách. (čtk)